

sygn. akt III K 129/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku, III Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Sławomir Cilulko

Protokolant: Beata Kamińska

przy udziale Prokuratora Wiesławy Sawoško - Grębowskiej z Prokuratury Okręgowej w Białymstoku

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2014 roku w Białymstoku

w sprawie o wydanie wyroku łącznego wobec:

M. M.

urodzonego dnia (...) w B.

syna K. i B., rodowe nazwisko matki S.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

- 1.** Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia **8 maja 2008 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 657/08 – zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 16 września 2008 r., wydanym w sprawie o sygn. akt VIII Ka 537/08 – za przestępstwo z art. 280§1 k.k., popełnione w dniu **27 lutego 2008 r.**, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby w wymiarze 5 (pięciu) lat. Postanowieniem z dnia 9 grudnia 2011 r. zarządzono wykonanie kary.
- 2.** Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia **20 marca 2009 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 1042/08, za przestępstwo z art. 245 k.k., popełnione w dniu **22 kwietnia 2008 r.**, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby w wymiarze 5 (pięciu) lat. Postanowieniem z dnia 27 maja 2013 r. zarządzono wykonanie kary.
- 3.** Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia **5 maja 2011 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt XV K 4/10, za ciąg przestępstw składający się z trzech czynów popełnionych w dniu **31 stycznia 2009 r.** i czterech czynów popełnionych w dniu **04 lutego 2009 r.** – z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. oraz z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. - przy zastosowaniu dyspozycji art. 91§1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Na mocy art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 24 września 2010 r. do dnia 29 października 2010 r.
- 4.** Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia **12 lipca 2012 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 7/12, za przestępstwo z art. 158§1 k.k., popełnione w **dniu 27 sierpnia 2011 r.**, na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na mocy art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres pozbawienia wolności od 28 do 30 sierpnia 2011 r.
- 5.** Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia **3 kwietnia 2013r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt III K 125/12, za przestępstwo z art. 158§2 k.k. w zw. z art. 57a§1 k.k., popełnione w dniu **22 kwietnia 2012 r.**, na karę 4 (czterech) lat

i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na mocy art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 22 kwietnia 2012 r. do 31 sierpnia 2012 r.

6. Sądu Rejonowego w Wysokiem Mazowieckiem z dnia **20 stycznia 2011 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt II W 663/10, za wykroczenie z art. 51§2 k.w., popełnione w dniu **24 września 2010 r.**, na karę grzywny w wysokości 550 (pięciuset pięćdziesięciu) złotych.

- o r z e k a -

I. Na podstawie art. 85 k.k., art. 86§1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego M. M. wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 8 maja 2008 r., wydanym w sprawie o **sygn. akt VII K 657/08** – w wymiarze 2 lat;

- Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 20 marca 2009 r., wydanym w sprawie o **sygn. akt VII K 1042/08** – w wymiarze 2 lat;

i wymierza mu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 85 k.k., art. 86§1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego M. M. wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 12 lipca 2012 r., wydanym w sprawie o **sygn. akt VII K 7/12** – w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy;

- Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 3 kwietnia 2013 r., wydanym w sprawie o **sygn. akt III K 125/12** – w wymiarze 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy;

i wymierza mu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności.

III. Na podstawie art. 577 k.p.k.:

- na poczet orzeczonej w punkcie **I.** kary łącznej 3 (trzech) lat pozbawienia wolności zalicza pozbawienie wolności skazanego w okresach: od 27.02.2008 r. do 18.04.2008 r., od 08.05.2008 r. do 16.09.2008 r. oraz od 31.08.2012 r. do 02.03.2014 r.;

- na poczet orzeczonej w punkcie **II.** kary łącznej 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności zalicza pozbawienie wolności skazanego w okresach: od 28.08.2011 r. do 30.08.2011 r. oraz od 22.04.2012 r. do 31.08.2012 r.

IV. Na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 5 maja 2011 r., wydanym w sprawie o **sygn. akt XV K 4/10**;

- Sądu Rejonowego w Wysokiem Mazowieckiem z dnia 20 stycznia 2011 r., wydanym w sprawie o **sygn. akt II W 663/10**.

V. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz ustanowionego z urzędu adw. K. T. 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) złotych – w tym 27,60 (dwadzieścia siedem 60/100) złotych podatku VAT - tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego.

VI. Zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt III K 129/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

M. M. w latach 2008 – 2013 został sześciokrotnie skazany prawomocnymi wyrokami (w tym raz w postępowaniu w sprawach o wykroczenia):

1. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia **8 maja 2008 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 657/08 – zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 16 września 2008 r., wydanym w sprawie o sygn. akt VIII Ka 537/08 – za przestępstwo z art. 280§1 k.k., popełnione w dniu **27 lutego 2008 r.**, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby w wymiarze 5 (pięciu) lat. Postanowieniem z dnia 9 grudnia 2011 r. zarządzono wykonanie kary.

2. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia **20 marca 2009 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 1042/08, za przestępstwo z art. 245 k.k., popełnione w dniu **22 kwietnia 2008 r.**, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby w wymiarze 5 (pięciu) lat. Postanowieniem z dnia 27 maja 2013 r. zarządzono wykonanie kary.

3. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia **5 maja 2011 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt XV K 4/10, za ciąg przestępstw składający się z trzech czynów popełnionych w dniu **31 stycznia 2009 r.** i czterech czynów popełnionych w dniu **04 lutego 2009 r.** – z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. oraz z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. - przy zastosowaniu dyspozycji art. 91§1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Na mocy art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 24 września 2010 r. do dnia 29 października 2010 r.

4. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia **12 lipca 2012 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 7/12, za przestępstwo z art. 158§1 k.k., popełnione w **dniu 27 sierpnia 2011 r.**, na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na mocy art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres pozbawienia wolności od 28 do 30 sierpnia 2011 r.

5. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia **3 kwietnia 2013r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt III K 125/12, za przestępstwo z art. 158§2 k.k. w zw. z art. 57a§1 k.k., popełnione w dniu **22 kwietnia 2012 r.**, na karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na mocy art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 22 kwietnia 2012 r. do 31 sierpnia 2012 r.

6. Sądu Rejonowego w Wysokiem Mazowieckiem z dnia **20 stycznia 2011 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt II W 663/10, za wykroczenie z art. 51§2 k.w., popełnione w dniu **24 września 2010 r.**, na karę grzywny w wysokości 550 (pięciuset pięćdziesięciu) złotych.

Skazany M. M. w okresie od 31.08.2012 r. do 02.03.2014 r. odbył w całości karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną przez Sąd Rejonowy w Białymstoku w dniu 8.05.2008 r. w sprawie o sygn. akt VII K 657/08, na poczet której zaliczono okresy od 27.02.2008 r. do 18.04.2008 r., od 08.05.2008 r. do 16.09.2008 r. oraz okres odbywania kary od 31.08.2012 r. do 02.03.2014 r. Obecnie skazany odbywa karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną przez Sąd Rejonowy w Białymstoku w dniu 5.05.2011 r. w sprawie o sygn. akt XV K 4/10, której koniec przewidywany jest na dzień 28.09.2015 r. Na poczet powyższej kary został zaliczony okres od 24.09.2010 r. do 29.10.2010 r.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o: dane z BI KRK (k.7-8), odpisy prawomocnych orzeczeń Sądu Rejonowego w Białymstoku, Sądu Okręgowego w Białymstoku i Sadu Apelacyjnego w Białymstoku (k. 20-21, 22, 28-30, 31-32, 36-36v, 40, 43-44, 45, 59-59v), postanowień w przedmiocie zarządzenia wykonania kar pozbawienia wolności (k. 33-34, 37), opinię o skazanym (k.50-50v), informację o pobytach i orzeczeniach (k. 51-57).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 569§1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej kilkoma wyrokami. Karę tę natomiast sąd orzeka, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych czynów zabronionych i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, albo inne podlegające łączeniu (art. 85 k.k.). Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który został wydany przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (tak: Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 25.02.2005 r., I KZP 36/04, publ. w OSNKW nr 2, poz. 13 z 2005 roku).

Analizując daty czynów oraz daty wydania wyroków w sprawach wymienionych w pkt. **1 – 5** (wyroki wydane w sprawach o wykroczenia nie mogą być przedmiotem oceny z punktu widzenia warunków z art. 85 k.k.), w pełni aprobując poglądy wyrażone w ww. uchwale Sądu Najwyższego (mającą moc zasady prawnej), sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki do wydania wyroku łącznego i orzeczenia dwóch kar łącznych.

Pierwszy wyrok skazujący M. M. za przestępstwo został wydany w dniu **8.05.2008 r.** w sprawie o sygn. akt VII K 657/08 przez Sąd Rejonowy w Białymstoku. Czyny zabronione popełnione przed tą datą tworzą zbieg, skutkujący wymierzeniem kary łącznej obejmującej rozstrzygnięcia o karach zasadniczych zawartych w wyrokach Sądu Rejonowego w Białymstoku:

- z dnia 8.05.2008 r. w sprawie o sygn. akt VII K 657/08, za czyn popełniony w dniu 27.02.2008 r.,
- z dnia 20.03.2009 r. w sprawie o sygn. akt VII K 1042/08, za czyn popełniony w dniu 22.04.2008 r.

Łączeniu podlegały zatem dwie kary 2 lat pozbawienia wolności.

Pomiędzy **8.05.2008 r.**, a datą kolejnego wyroku (tj. pierwszego z tych, którym orzeczono kary nie podlegające łączeniu z opisanymi wyżej sankcjami) z dnia **5.05.2011 r.** wydanym przez Sąd Rejonowy w Białymstoku w sprawie o sygn. akt XV K 4/10, M. M. popełnił wyłącznie ciąg przestępstw składający się z trzech czynów popełnionych w dniu 31 stycznia 2009 r. i czterech czynów popełnionych w dniu 04 lutego 2009 r. – z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. oraz z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. - przy zastosowaniu dyspozycji art. 91§1 k.k. Postępowanie w tym zakresie, z braku warunków do orzeczenia kary łącznej, w trybie art. 572 k.p.k. podlegało umorzeniu (punkt **IV**. tiret pierwszy).

Czyny popełnione od **5.05.2011 r.** (data wyroku wydanego w sprawie o sygn. akt XV K 4/10), a datą wydania „następnego” wyroku w dniu **12.07.2012 r.** (data wyroku wydanego w sprawie o sygn. akt VII K 7/12) tworzą odrębny ciąg, co skutkowało orzeczeniem drugiej kary łącznej pozbawienia wolności, obejmującej rozstrzygnięcia o karze zasadniczej zawarte w wyrokach:

- Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 12.07.2012 r. w sprawie o sygn. akt VII K 7/12, za czyn popełniony w dniu 27.08.2011 r.,
- Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 3.04.2013 r. w sprawie o sygn. akt III 125/12, za czyn popełniony w dniu 22.04.2012 r.

Tak więc łączeniu podlegały kary 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Kształtując karę łączną zastosowano zasadę częściowej absorpcji. Przy jej wymiarze nie bierze się pod uwagę okoliczności przyjętych za podstawę wymiaru kary za poszczególne przestępstwa. Ich uwzględnienie na tym etapie orzekania prowadziłoby, bowiem do ponownego uwzględnienia tych samych przesłanek, które już wcześniej wzięto pod uwagę i podwójnego obostrzenia lub złagodzenia kary z tej samej przyczyny (por. wyrok SN z dnia 25.10.1983 r., IV KR 213/83, publ. w OSNKW 1984/5 – 6/65 oraz pogląd odmienny wyrażony przez T. Grzegorzcyka w Komentarzu do art. 577 k.p.k., Zakamycze 2004, wydanie III). Kara łączna orzekana w wyroku łącznym jest swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej skazanego w okresie objętym skazaniami za przestępstwa

pozostające w realnym zbiegu. Ferując ją stosuje się zwykle dyrektywy karania: słuszności i celowości, wyrażone przez związek podmiotowo – przedmiotowy oraz czasowy zachodzący między poszczególnymi czynami zabronionymi. O granicach kary łącznej decyduje m.in. ścisłość tego związku. W aspekcie przedmiotowym wyrażają ją kryteria przedmiotowe poszczególnych czynów jak tożsamość pokrzywdzonego, rodzaj naruszonych dóbr prawnych, sposób działania sprawcy, bliskość czasowa poszczególnych przestępstw itd. W aspekcie podmiotowym chodzi o motywby bądź pobudki, jakimi kierował się sprawca, podobieństwo strony podmiotowej, zamiarów itd.

Rozstrzygając w trybie Rozdziału 60 Kodeksu karnego należy brać pod uwagę stopień społecznej szkodliwości charakteryzujący wszystkie zachowania przestępcze objęte realnym zbiegiem. Uwzględnić trzeba też wymogi prewencyjnego oddziaływania kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. W przypadku, gdy – z różnego rodzaju przyczyn – sprawca za czyny popełnione przed datą wydania pierwszego wyroku za którykolwiek z nich nie został skazany w jednym postępowaniu, lecz wieloma wyrokami, należy łączyć kary orzeczone za poszczególne przestępstwa w taki sposób, jak gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu (zob. wyrok S.A. we Wrocławiu z dnia 23.12.2002 r., II AKa 556/02, publ. w OSA 2003/4/31).

Przenosząc powyższe rozważania w realia przedmiotowej sprawy:

W pierwszym przypadku (pkt **I.** wyroku łącznego) skazany zaatakował dobra prawne w postaci mienia oraz życia i zdrowia, natomiast czynem z dnia 22.04.2008 r. popełnił przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości. Bliski związek czasowy popełnienia poszczególnych czynów w powyższym przypadku nie działa na korzyść skazanego. Nie można tracić z pola widzenia, że przestępstwo z art. 245 k.k. popełnił on w związku i w trakcie toczącego się postępowania w sprawie o sygn. akt VII K 657/08, co ukazuje jego lekceważący stosunek do obowiązującego prawa. Prowadzone przeciwko niemu postępowanie w żaden sposób nie utwierdziło go w przekonaniu o naganności jego zachowania, a co więcej, w celu uniknięcia poniesienia za nie odpowiedzialności karnej dopuścił się kolejnego przestępstwa, tj. zastraszania świadka.

W drugim przypadku (pkt **II.** wyroku łącznego) skazany dwukrotnie dokonał zamachu na życie i zdrowie. Tak jak w przypadku przestępstw wskazanych w pkt I wyroku łącznego, stosunkowo bliski (niespełna 8-mio miesięczny) odstęp czasowy pomiędzy poszczególnymi czynami jednoznacznie wskazuje na demoralizację M. M. oraz bezkrytyczne podejście do popełnionych przez siebie przestępstw. W toku postępowania o czyn z art. 158§1 k.k. dopuścił się on znacznie brutalniejszego pobicia, którego efektem był ciężki uszczerbek na zdrowiu. Lekceważenie zasad porządku prawnego jest więc w przypadku skazanego nagminne, co z pewnością jest okolicznością działającą na jego niekorzyść.

Kształtując wymiar kary sąd miał na uwadze także opinię z Aresztu Śledczego w S., w którym M. M. obecnie przebywa (k.50v). W świetle powyższej opinii stwierdzić należy, że dotychczasowe osadzenie w jednostce penitencjarnej nie wpłynęło na niego pozytywnie. Podczas odbywania kary siedmiokrotnie został ukarany dyscyplinarnie, w tym trzy razy umieszczeniem w celi izolacyjnej. Trzy razy był on również nagradzany regulaminowo. Do maja 2014 r. deklarował uczestnictwo w podkulturze więziennej, a obecnie, mimo wykluczenia z grupy, nadal wyznaje jej zasady. Karę odbywa w systemie zwykłym i nie wyraża chęci jego zmiany. Przejawia bezkrytyczny stosunek wobec popełnionych przestępstw.

Powyższe informacje przekazane przez administrację aresztu śledczego oraz okoliczności przedstawione wcześniej stanowią istotny czynnik prognostyczny przemawiający za wymierzeniem kar łącznych surowszych, niż przy zastosowaniu absorpcji. Kary łączne orzeczone w pkt I. i II. wyroku stanowią odpowiednią sankcję, adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości tych czynów ocenionych łącznie i oddają całą zawartość kryminalnego bezprawia. Spełnią także swe cele prewencyjne (zarówno w zakresie oddziaływania wychowawczego na sprawcę, jak i ogół społeczeństwa). Ich orzeczenie należy uznać za rozstrzygnięcie odpowiednie i sprawiedliwe.

Kary za wykroczenia nie podlegają łączeniu, dlatego postępowanie w zakresie objęcia węzłem kary łącznej również kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wysokiem Mazowieckiem w sprawie o sygn. akt II W 663/10 na podstawie art. 572 k.p.k. zostało umorzone (pkt **IV.** tiret drugi wyroku).

Na poczet orzeczonej w punkcie **I**. kary łącznej sąd zaliczył pozbawienie wolności skazanego w okresach jego tymczasowego aresztowania od 27.02.2008 r. do 18.04.2008 r. i od 08.05.2008 r. do 16.09.2008 r. oraz okres odbywania przez niego kary w sprawie o sygn. akt VII K 657/08 od 31.08.2012 r. do 02.03.2014 r. Na poczet orzeczonej w punkcie **II**. kary łącznej sąd zaliczył pozbawienie wolności skazanego w okresach: od 28.08.2011 r. do 30.08.2011 r. (zatrzymanie) oraz od 22.04.2012 r. do 31.08.2012 r. (tymczasowe aresztowanie).

Koszty obrony z urzędu ustalono i zasądzono zgodnie z §14 ust. 5 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461).

Kierując się dyspozycją art. 624§1 k.p.k. z uwagi na wymiar kary pozbawienia wolności pozostałej do odbycia, status materialny skazanego i treść art. 641 k.p.k., zwolniono wnioskodawcę w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych uznając, że ich windykacja nie będzie możliwa.